

[Ministeren for handel, industri og søfart.] anden måde, og dette er for tiden under overvejelse.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen har desuden anket over, at koksrationeringen ikke skulle virke efter sin hensigt, idet titusinder af husstande endnu ikke har fået koks på de frigivne mærker, hvilket skulle skyldes, at de firmaer, som fortrinsvis har deres kunder blandt de små forbrugere, ikke får tilstrækkeligt til at dække deres kunders behov, medens de firmaer, som fortrinsvis handler med store kunder, har fået flere koks, end de i øjeblikket lovligt må udlevere. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen har hævdet, at de store firmaer derfor presser på for at få frigivet yderligere A-mærker, således at forbrugere med større lejligheder eller villaer kan få deres anden ration, og det ærede medlem hr. H. C. Hansen har i samme åndedræt udtrykt ængstelse for, at de større firmaer skal trække kunderne fra de virksomheder, der hidtil har leveret til forbrugere med de små lejligheder.

Heroverfor vil jeg gerne understrege, at den rationeringsordning for koks, der blev fastlagt i begyndelsen af juni, er opbygget på ganske samme måde som de rationeringsordninger, der var gældende i krigsårene og de nærmeste år efter krigen, det vil sige således, at man havde regnet med ved ikraftsættelsen af de første mærker at give de større forbrugere en noget større ration end de noget mindre forbrugere. Tanken om at sætte alle A-mærkerne i kraft på een gang var ikke udtryk for større optimisme end den, der har givet sig udtryk under de tidligere rationeringsordninger.

Den bestemmelse, der blev truffet ved A-mærkernes ikraftsættelse i slutningen af august, om at forbrugere indtil videre højst måtte købe 10 hl koks, var en hidtil uprøvet foranstaltning til sikring af, at så mange husstande som muligt kunne få et vist kvantum koks, før vinteren satte ind. Det var oprindelig tanken, at denne bestemmelse kun skulle gælde til 1. oktober, men fristen blev forlænget til 1. november. Dette skete efter forslag fra kulimportørerne. Det er således ikke rigtigt, at de større firmaer overfor handelsministeriet har presset på for at få frigivet yderligere A-mærker. I betragt-

ning af, at der endnu findes en del forbrugere, som ikke har fået leveret de første 10 hl, til trods for at de har ønsket at få dem leveret straks, er der nu truffet bestemmelse om yderligere en måneds forlængelse af reglen om, at der højst må købes 10 hl pr. husstand. Denne regel bliver altså ved med at gælde indtil 1. december, og jeg regner med, at dette i hvert fald skulle være tilstrækkeligt, således at der fra 1. december også kan leveres på de resterende A-mærker.

Angående spørgsmålet om fordelingen af koksene mellem brændselshandlerne indbyrdes vil jeg gerne begynde med at fastslå, at det ikke ligger så enkelt, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen synes at formode, at de større firmaer forsyner de større forbrugere og de mindre firmaer de mindre forbrugere. Der findes store brændselsforretninger, der har specialiseret sig i forsyning af mindre forbrugere, og på den anden side findes der mindre mellemhandlere, navnlig i villakvarterer, der fortrinsvis forsyner større forbrugere. Fordelingen mellem brændselsimportørerne indbyrdes er under de foregående rationeringsordninger sket ved aftaler mellem importørerne. Således også i denne fyringssæson, hvor koksimportørerne sig imellem har aftalt, at hver enkelt importør foreløbig skulle have adgang til at købe en vis procentdel af det kvantum, som han havde været i stand til sælge i den periode, hvor der ikke har været rationering af koks.

Jeg skal ikke kunne sige, om denne ordning, der som nævnt er truffet ved aftaler mellem importørerne indbyrdes, er den bedst mulige ordning, men den har virket indtil slutningen af september, uden at der fra nogen koksimportørs side er påkaldt bistand fra fordelingsmyndighederne til afhjælpning af de ulemper, som fordelingsordningen nu antages at medføre.

Da det viste sig, at de brændselsforretninger, som har tilknytning til arbejderbevægelsen, og hvis repræsentanter altså havde accepteret den trufne fordelingsordning, fik særlige vanskeligheder med at opfylde leveringsforpligtelserne overfor de forbrugere, hvis mærker de havde modtaget, blev spørgsmålet taget op til en forhandling i handelsministeriet. Under denne forhandling blev det oplyst, at kulimportørernes fællesrepræsentation havde givet tilsagn om